

Druzhba i Ural - pilarki z lamusa

Dodano: 09.01.2023

W cyklu "Maszyny z lamusa" w GAZECIE LEŚNEJ ukazał się artykuł na temat pewnych intrygujących modeli pilarek...

"Pilarka z wysokim uchwytem, przypominającym kierownicę od roweru, miała pomóc w ścinie i przerzynce drzew w wysokim śniegu. Jednocześnie pilarz był odsunięty od tłumika, co zmniejszało ilość wdychanych spalin. Kolejnym argumentem wysokiego uchwyty miała być stojąca postawa drwala. Podczas pracy mógł pracować na stojąco bez konieczności schylania się. Jak było naprawdę ciężko stwierdzić.

Sam nabyłem kiedyś taką pilarkę i aby ścinać drzewa na stojąco, pniaki musiałyby być przynajmniej do wysokości kolan. Poza wysokim uchwytem pilarka była bardzo podobna do klasycznych pił spalinowych. Odróżniała ją jeszcze obrotowa głowica trzymająca prowadnicę. Specjalny kołnierz z zatrzaskiem pozwalał na obrót głowicy z pozycji pionowej do poziomej. Dzięki temu było możliwe ścinanie drzew, a następnie przerzynka drewna na odpowiednie sortymenty.

[...]

Liczba wyprodukowanych pilarek do roku 1960 osiągnęła podobno 120 000 egzemplarzy, a proces samej ścinki był zmechanizowany w 97 proc. Niestety nie wiadomo czy te dane dotyczą całego Związku Radzieckiego, czy jego części. Pierwsze modele miały zbiornik paliwa przypominający owal, następnie -półksiężyc, kończąc na zbiornikach przypominających na przekroju

trójkąt – model

Druzhba 4M. Brak jest danych kiedy zakończono produkcję tych pilarek.

Pojemność skokowa silnika wynosiła 94 cm³. Osiągał on moc 4KM i prędkość maksymalną silnika 5200 obr./min. Standardowo pilarka wyposażona była w prowadnicę o długości 16", łańcuch tnący o podziałce 0,404", który rozpędzał się maksymalnie do 4,5 m/s. Zbiornik paliwa mieścił 1,5 l mieszanki, a zbiornik oleju do smarowania łańcucha miał pojemność 0,15 l. Druzhba 4M wraz z zestawem tnącym ważyła 12,7 kg.

[...]

Bardzo podobna do Druzhby była pilarka Ural. Różniły się kształtem zbiornika oraz rozmiarem. Ural była mocniejsza, większa, miała pojemność skokową silnika wynoszącą 109 cm³ i charakteryzowała się mocą 5 KM, przy maksymalnej prędkości silnika wynoszącej 6200 obr./min. Łańcuch tnący osiągał prędkość 11 m/s. Zbiornik paliwa miał pojemność 1,6 l, a zbiornik oleju 0,2 l. Standardowa prowadnica posiadała długość 16" i wyposażona była w łańcuch o podziałce 0,404". Kompletna pilarka Ural ważyła 11,6 kg.

Ural, podobnie jak Druzhba, produkowana była w tej samej fabryce w Permie. Najprawdopodobniej jej pierwsze modele powstały już w latach 30. ubiegłego wieku. Produkowane były na potrzeby armii radzieckiej. Od roku 1955 zmodyfikowany zakład produkcyjny wytwarzał pilarkę pod zmienioną nazwą – Ural 2. W 1958 roku zdobyła ona złoty medal na Światowej Wystawie Osiągnięć w Brukseli".

Pełną wersję artykułu na temat tych wyjątkowych modeli pilarek można przeczytać w najnowszym wydaniu GAZETY LEŚNEJ. Zachęcamy do [prenumerowania największego czasopisma branżowego w kraju!](#)

Komentarze (0)

Nie dodano jeszcze żadnego komentarza.